NUH DER PEYGAMBER DEMEZ

28 ARALIK 1949

SENE: 1 SAYI: 9

NUHUN Gemisi

Çarşamba Günleri Çıkar ★ HEDİYESİ 10 KURUŞ ★ Siyasi Mizah Dergisi

YENİ YIL HALKIMIZA NE GETİRECEK : İŞSİZLİK VE AÇLIK ...

Bay Sadak lâtife ediyorsunuz!

Dış İşleri Bakanımız, Sıyasta bu hafta bir söylev verdi. Sayın Sadak söze şöyle başlamış: «Dünya, harp korkusu içinde yaşıyor.» Doğru lâf. Üstelik Türkiye de topun ağzında; değil mi efendim? Ama zarif Dış İşleri Bakanımız, böyle kâbus içinde yaşamamıza sebep olanların, son harpte 53 milyar dolar safi kâr sağlayan inhisarcı Amerikan sermayecileri ve ortakları olduğunu bir türlü söylemiyorlar. Söylemeği dostluğa yaraştıramamış olacaklar ki, bir takım telmihlerle bu gerçeğin tam tersini ima ediyorlar.

Derken, sayın Sadak sözü Türk milletine getiriyor. «Türk milleti, diyor, hürriyet ve istiklâlini her şeyden üstün tutar. Dünya bilir ki Türk milleti sulh tarafta - rıdır.» Bu da doğru. Hangi milletten olursa olsun, bütün halklar öyledir zaten. Çünkü, harpte ölen onlardır. Bağımsız olmanın acısını, köle hayatı sürerek çeken de yine onlardır. Pek sayın, pek zarif Dış İşleri Bakanımız değil.

Daha sonra efendim, bay Sadak Amerikan yardımından söz açıyor. Ama sayın Sadak öyle şeyler söylüyor ki, bu vesileyle; Türkiyenin siyasi ve iktisadi bağımsızlığına dair, Amerikan hükümetinin halis niyetlerine dair öyle sözler ediyor ki, insanın, hattâ Yalman cenaplarının bile ciddiyetini muhafaza etmesi kabil değildir. Bu yardımları, diyor zarif Dış İşleri Bakanımız, istiklâlimiz pahasına elde ettiğimizi söyleyip duruyorlar. Buna inanan yoktur. Milletlerin hürriyeti ve hürriyet içinde kalkınmaları uğrunda büyük fedakârlıklara katlanan Amerikan milletinin aklına gelmiyen tek şey dolarla istiklâl satın almaktır. Politikası bu değildir ve buna ihtiyacı yoktur.»

İlâhi bay Sadak; Amerikan milletinin, vergi mükellefi Amerikan halkının fedakârlıklara katlandığı elbette ki doğrudur. Çünkü, yardımın yükünü o taşıyor. Amerikan halkının, dünyanın bütün halkları gibi, başkalarının hürriyet ve istiklâlinde gözü olmadığı, olamıyacağı da doğrudur. Doğrudur ama, Amerikan politikasını yürüten halk değil ki, a efendim! Amerikan politikasını yürütenlerin ise, yani inhisarcı sermayecilerin ve idarecilerin, başkaları -

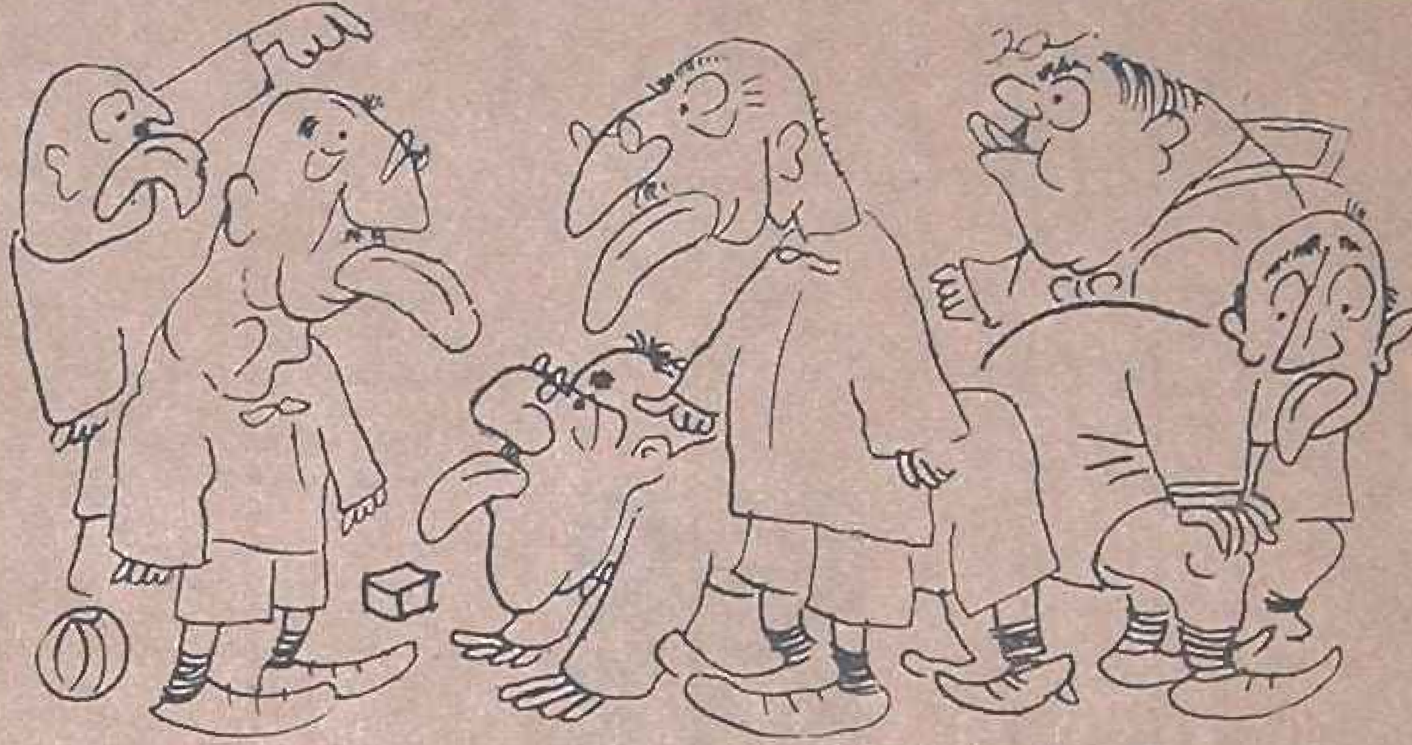
(Devamı 4 üncü de)

Yahya Kemal'e Kaside

Çok büyük şair Yahya Kemal'in Beşiktaş'ta Barbaros heykelinin arkasındaki şiirini okuyan Neyzen şu kıt'ayı söylemiş:

Edebî bilgini Hayrettin kaptan
400 yıl önceden biliyor gibi,
Ikına ıkına yazdığın şiire
Barbaros ... nı siliyor gibi.

Neyzen Tevfik

Geçen hafta toplanan Dil Kurultayında ...

Bilseniz neler neler oldu?

Dil Kurultayı bir kol çengi, geçen hafta Ankarada yapılan toplantıda öyle bir eğlendim ki sormayın... Hadi, başka bir kurultay oyunu oynayalım. Kuzum, ne olur, kim bu işin başı ise karar versin, baştan başlıyalım! Önce şunu söylemem lâzım, ne kadar cici yaramaz varsa hepsi orada idi. Hem de Ayşe ablaları hiç karışmıyordu. Her ne istedilerse yaptılar, seçim oyunu komisyon oyunu oynandı, nunuk çekmece tekerleme, körebe, karalama develeme sek sek, hepsi ,hepsi oynandı...

Seçmece Oyunu

Ah görseniz, bebe Yalçın öyle bir cici ki, Tata Bangoğlu dayanamadı, hadi çocukar, cici yaya (Yalçın) başkan olsun dedi... Görmadı, hadi çocuklar, cici yaya mış ki ne oyuncalar getirmiş sormayın... Pembe pembe geldi ,reislik iskemlesine tırmandı, derken kaka bebe Ataç ağlamağa başlamasın mı, istemeeeem!... Diye feryada başlamasın mı? Aaaa... Tata (Bangoğlu) çok kızdı, söz söylemek için havaya kalkan elleri saydı, Yaya (Yalçın) seçildi! nâfile dedi kaka bebeye, git yerine otur, bak sana herkez bakıyor ,ne ayıp ne ayıp... Atata (Ataç) ayağını yere vurmasın mı birdenbire Şükşük reis olacak demesin mi! Tata olmaz dedi. Şükşükten önce Yaya seçildi görmedin mi? Biz genel seçimleri de böyle yapacağız, Bütün cici bebeler burada hepsi gördüler Yayanın seçildiğini Hatçeçum... Aman, Atata öyle bir tepindi ki... Derken komisyon oyunu oynandı...

Komisyon Oyunu

Ah Komisyon oyunu öyle bir tatlı ki, her oyuna göre bir oda ayırmışlar. Yaya dedi ki bize, saklambaç oyunu oynıyacağız, herkes odalarda saklanacak, ama ben işaret verince. İşaret nedir dedik, bir atom patlatırım dedi, buuum! eder dedi, Amerikadan getirdim, dedi buuum! eder dağalırınız... Olmaz olmaz dedik, korkarız, bir düdü köttür yeter. Hü-hü - caca - yaya öyle bir söz dinliyor ki görseniz, peki dedi, olur dedi.

Müzakereler

Düdüt! Hadi herkezk saklandı. Odanın birine Dilbilibili odası dendi, başkasına Sentakbetaks

odası dendi, daha başkasına, Eti monololo odası dendi dada daha bir başkasına Loloji odası dendi. Ben Sentaksientoks odasına gittim, orada öyle yaramazlar vardı ki, hepsi masasının altında, Bebe -

(Devamı 4 de)

Oy deniz Karadeniz!

neler söylüyorlar...

Cumhuriyet gazetesinde Yusuf Mazhar Aren Karadeniz bölgesinden bahsederek şunları söylüyor:

«Önce şunu söyliyelim ki Karadeniz sahillerindeki ahalinin durumu ,sayın Baltacıoğlunun bahsettiği Kırşehrindeki ve sayın Nihad Erimin kıyas yolile söylediği başka mahallerdeki hallere uymaz...»

Memlekette bir yarışmadır gidiyor, biri kalkıyor diyor ki ah bizim tarafları görseniz, öteki kalkıyor diyor ki, yooo rica ederim, biraz da bizim taraf ları görün o vakit anlarsınız, bir başkası diyor ki kerem buyurun beyefendi ,bizim taraflara teşrif etseniz... Nihayet bir mesele üzerinde herkes birlik: Memleket aç...

Muhalefete Maşallah!

Bu ne kıyaset, bu ne dirayet, Bu yaşta bu zekâ

Bütçe Komisyonu 20 Aralıkta toplanmış, ve Barlas, Marşal yardımının neden ve nasıl «doğduğunu» Komisyona anlatmıştır? Derken efendim Hasan Polatkan yummuş gözünü sormuş: Marşal plânından «faydalanmamıza» mukabil, Amerikaya herhangi bir «teahhütte» bulunduk mu? Hoppalâ, hayır bulunmadık, hepsi bedavâ, ey Polatkan, neler soruyorsun, ilâhi çocuk, teahütte bulunduk ta lâf mı... Bu «teahütler» kabul edilirken nerdeydin?,.. Hasan Polatkan bu birinci soru ile de yetinmemiş, ne sormuş bilirmisiniz? Efendim demiş, 114 milyon dolarlık yardım işinde, neden ancak 1 milyon 260 doları, petrol sondaj işlerine ayrılmış bulunuyor? Soruya bakın, Standard Oil şirketi dururken Türk petrolünü biz mi bulacağız, petrolü biz bulursak Amerikan şirketleri ne kazanacak? Marşal plânının parası keyfimize mi bağlı sanıyorsun, ey H. Polatkan!... Polatkan üstelik şöyle bir konu ortuya atmış: neden dolarları abur cubur ediyoruz- Yeni fabrikalar kurmak, dururken,

Yani şu Polatkan insanı çıldırtır, peki, iktisadî plânlarımızı «düzenleyen» Amerikalı uzmanlar enayi mi? Kendi ihracat bölgelerini, kendi kendilerine yeter bir duruma getirirler mi hiç?

Diğer milletvekilleri de coşmuşlar, hayret verici bir meseleyi ortaya atmışlar: Marşal yardımiyle hasıl olan bir milyar (1.000.000.000) Türk lirasına varan bir borç yükünün ödeme imkânının bulup bulamıyacağımızı sormuşlardır. C. H. P. li bir milletvekili (Şevket Turgut) bir an kendini unutarak, muhaliflere «iltihak »etmek zorunu duyduğunu söylemiş... Osmanlı hükûmeti kâpitülâsyonlara karşılık Avrupa emperyalistlerinden borç aldığı vakit, sanki bu borcu nasıl ödeyeceğini düşünüyormuydu? Hayır. Şu halde ortada bir gelenek var efendim, mesele yok, daha olmazsa petrolü verir, borçları sildiririz, bir şey olur elbette, dış itibarımız nemize yetmez?

Yeni Yıla Girerken İşçiler ne düşünüyor?

Yılbaşı geliyor. Kesesine güvenenler çeşitli eğlenceler içinde yeni yıla ayak basmak için nerelere gidip, neler yapacaklarını şimdiden kararlaştırmağa başlıyorlar.

Bugünkü refahlarını işçilerimizin, topraksız ve fakir köylülerimizin perişanlığına ve sefaletine borçlu olanlar zevkü safa deryasına gömülmek için yılbaşını iple çekerlerken işçilerimiz ne düşünüyorlar dersiniz?

Geçen gün, Bakırköy'e gittim. Aradığım evi bulamadığım için kahvelerden birine daldım. Saat sekizi geçiyordu. Bir çay istedim. Yanımdaki masada altı kişi başbaşa vermiş konuşuyorlardı. İhtiyar bir ağacın kurumağa yüz tutan kalın bir dalını andıran kara kuru bir işçi içini çekti:

— Yılbaşı geliyor. Artık sigortanın malı olacağız.

Sık sık öksüren zayıf bir genç:

— İyi olacak her halde!

Diye cevap verince kuru ağaç dalına benziyen işçi:

— Size göre öyle. Bir de bana sor. Hüseyin Ustaya sor. Recep efendiye sor.

Sigaranın odun gibi sert olduğunu görüp hiddetle yere atan gözleri çukura kaçan birisi:

— Yaşar Usta doğru diyor. Hükümet bir kanunla verdiğini, öteki kanunla battal ediyor.

Artık Sigortanın Malı Olacağız!

Kısa boylu olduğundan, masanın üstüne çenesini dayamış bir işçi:

— Sonumuz neye varacak bilmem ki... Yılbaşı geliyor. Artık sigortanın malı olacağız. İyi hoş ama, İhtiyarlık sigortası diye bir kanun çıktı idi. Bu kanunun bi rmaddesi, İş kanununun kabul ettiği bir hakkı hükümsüz bırakıyor...

«Yılbaşı geliyor. Artık sigortanın malı olacağız« diye ilk önce söze başlıyan ihtiyar işçi meseleyi anlatmak için, kısa boylu işçinin sözünü kesti,

— Öyle, dedi. Yılbaşında tatbik edilmeğe başlanacak olan ihtiyarlık sigorta kanunu bir senede 200 gün çalışan işçi prim ödeyince ihtiyarlık aylığı alacak. Bu miktar en azdan senede 400 lira olacak.

Söze hiç karışmayan yumuk gözlü olanı:

— Yani ayda otuz üç lira bir şey... Ez ez de suyunu iç. Ev kirası mı ödiyeceksin, bakkala zeytinyağı, soğan parası mı vereceksin orasını soran yok.

Sigorta İşimizi Berbatetti

Kısa boylu olanı:

— Biz en az 35 senedir bez fabrikasındayız. Bir sene sonra işe yaramaz hale geleceğiz. Biz çıkmasak bile patron çıkaracak. O vakit de ayda otuz üç lira ile geçinebilirsen geçin! Halbuki...

Yaşlı işçi atıldı:

— Halbuki İş Kanununun 13 üncü maddesine göre biz ihtiyarlayıp işten çıkınca şöyle olacaktı: Beş seneden fazla olan her iş senesi için maaşımızın on beş günlüğünü bize tazminat olarak vereceklerdi. Şöyle böyle ben yıl başından sonra işten çıkarsam 35 senelik hizmetimin 30 senesine karşılık on beş aylık ücret tutarında ikramiye alacaktım. Yani şimdi ayda 90 lira aldığıma göre bir defada 1350 lira alacaktım.

Gözleri çukura kaçan işçi:

— Bu para ile de ufak bir iş tutar, şöyle böyle ayda elli altmış lira kazanabilirdin. Ama ihtiyarlık sigortası kanunu bütün işleri berbat etti.

Kısa boylu işçi:

— Bir elle verdiklerini, öbür elle almak buna derler işte... Çalış, kırk sene uğraş. Çocukluk, delikanlılık, gençlik çağın hep bez fabrikasında geçsin. Hayat yüzde üç yüz artsın. Maaşlar katır kuyruğu gibi ne uzasın, ne kısalsın... Sonra da...

Ayda 33 Lira...

Yaşı altmışı geçen ihtiyar işçi:

— Suyu alınmış limon gibi ayda 33 lira ile sokağa atıl...

Birer çay istediler. Genç işçinin, yaşlı ağabeylerinin sözlerini dinledikten sonra yüzü buruşmuş, gözleri küçülmüştü.

— Bizim sonumuz daha berbat, dedi. Üstelik şimdi de işsizlik tehlikesi baş gösterdi. Hattâ sendika diyorlar kesiyorlar: prim diyorlar. kesiyorlar. Bir ara söze karışsan, hakkını arasan «Vatan Haini» olur, sürüm sürüm sürünürsün. Nerede eski günler?

Yaşlı işçi:

— Öyle söyleme yavrum, dedi. Eskisi de berbattı, yenisi de... Sendika dediğin işçi teşekkülü hakikaten işçilerin cemiyeti olsa, grev hakkını kullanabilse böyle olmazdı elbet... Kanunları biz yapmıyoruz ya!.. Elbette ki şlerine gelen maddeleri koyuyollar. Bizim fikriimi zi soran yok ki. Oysa ki grev yapabilsek, tezgâhlar istop etse bizim çalışmamızla zengin olanların tebdilleri şaşar. O zaman bizim de insan gibi yaşamamız için gerekli şartları hazırlayabiliriz.

Sustu. Sonra söylendi:

— Yılbaşı geliyor. Bütün ihtiyar işçilerin sefalet yılı, bütün genç işçilere ıstırap senesi geliyor. Ama elbette bu kötülükleri, bu haksızlıkları düzeltecek care vardır.

Gazetecilik enstitüsü dersleri

Yakında açılacak olan gazetecilik Enstitüsünün derslerini ve bu derslerin kimler tarafından okutulacağı tesbit olunmuştur.

EKONOMİ VE FİNAS DERSLERİ

Harpten evvel ve harp içinde Alman parası - Nadir Nadi.
Harpten sonra Alman parası - Habip Edip Törehan.
Dolar Ekonomisi - Ahmet Emin Yalman.
Gazetede açlık ekonomisi - Halil Lütfi Dördüncü.

TEKNİK DERSLER

Sade suya gazetecilik - Sedat Simavi.
Baldır bacak gazeteciliği - Ramiz Gökçe.
Cinayet gazeteciliği - Ethem İzzet Benice.
Din gazeteciliği ve milyoner olma usulleri - Şemsettin Yeşil.
Gazetesiz gazetecilik - Vakit Başyazarı Asım Us.
İcra ve iflâs - Tasvir ve Yeni Sabah ve Tan gazeteleri idarecileri tarafından.
Gazeteciliğin ince sınırları - Hüseyin Cahit (Patronlara mahsus)

MÜŞTEREK DERSLER

Palavra seminerleri -

TATBİKİ DERSLER

Atmasyon haberler imali A. P. ve Nafen mutahassıslarının nezareti altında.
Çıplak kadın resimlerini en tahrik edici şekilde basma tekniği - (Karanlık oda mesaisi) Amerikalı uzmanlar tarafından.
Makiyaj dersleri - Peyami Safa ve bilcümle kaşarlanmış gazeteciler tarafından.
(Hergün) jimnastik - sağa sola dönme temrinleri ve sonra kasap süngerile silinme.

"Her ne istedilerse zahmetsizce nail oldular...

12 Nisan 1869 da, Ziya Paşa - nın Hürriyet gazetesinde yayınladığı bir yazıyı tekrar okuyalım:

(Reşid Paşa) «Avrupa devletlerine hoş görünmeyi İstanbuldaki sefaretlerin tervic-i mültemesatına mahsus zannetti ve bu nezaketi nabemehal mülâbesesiyle açılan müdahalât kapıları bir daha kapanamadı. Ol zamana kadar biz mukavvadan masnu bir aslan gibi hariçten nazar edenlere dehşet verirdik ve bizi hariçten görekler bu şekli muntazamın içinde bir çok şeyler olmalıdır. İtikadında idiler. Hal böyle iken Avrupalılar birden bire esrarımızın iç perdesine kadar dahil ve vâkıf olduklarından hakikati halimizi anladılar bununla beraber mülkümüzün de ne türlü ferait ve menafi istihsaline müsteit olduğunu yakından görüp kendi sanayi ve ticaretlerinin oraya nakli ve hiyn-i naklinde her türlü avariz-i muhtemeleden teminini zımmında merreten ba'de uhrâ müsaadat ve imtiyazat talep ve istihsaline başladılar ve her ne istedilerse zahmetsizce nail oldular.

Avrupa fabrikalarından çıkan çürük eşyayı sefine sefine nakl ile altına tebdil ve birçak tüccar dahi familyalariyle beraber ikat metgâhlarını İstanbula tahvil eylediler.

Ve bu şeylerin eşyay-ı asliyesi çürük ve kalp olarak pek az zamanda fersude olduklarından sık sık tecdide mecbur olduk. Böylelikle ucuz ondan kâr ve tasarruf edelim derken bir kaç kat ziyade zararlı çıktık. Ancak bu hal yalnı basma ve halıya münhasır olmayıp derece derece kaffe-i melbusat ve mefruşatımızda Kemal-i cehlimizden naşi Avrupa fabrikaları mamulâtının kendi mülkümüzün mahsulâtına tercih ettiğimizden ve hükûmet dahi mebzul tuttuğu imtiyazat ve müsaadat-i ecnebiye ile bu hali tervic ettiğinden mamulât-ı mülkiyemize indiras geldi. Tüccarımız iflasa çıktı. Ol mamulât ile müteayyiş olan erbab-ı sanayi perişan oldu. Mukaddema mülkümüzde tedavül eden akçamız memalik-i ecnebiyeye gidip hazinemize muzayaka geldi. Devlet kaime basmağa ve faizli tahvilât çıkarmağa mecbur oldu. Halbuki şu fenalıkları mucip olan esas yerinde durduğundan bu tedbirle zaruret-i haliye mündefi olmadığından fazla günden güne ağırlaşmağa başladı. Nihayet bugünkü korkulan hal meydana geldi!..»

Sayın tarih meraklıları, Proto-Hattileri bir yana bırakıp, 80 yıl önce Ziya Paşanın yazdıklarını kavrasalar.

Apartıman «Hassasiyeti»

şiddetli tartışmalar

Millet Meclisi yine heyecanlı günlerinden birini yaşamıştır, denilebilir ki, «Yabancı doktor» tartışmalarından beri bu kadar ilgi uyandıran milli dâva görülmemiştir. Açlık, kriz, ticari anlaşma gibi günlük politika konularının çok üstünde, apartuman dâvası görüşülmüş ve bir çok milletvekilimiz bu hayati mesele üzerinde açık konuşmuşlardır.

Bursa milletvekili Konuk demiş ki, 1298 tarihli (Ne de eski imiş!) icar akar nizamnamesi kaldırılsın. Vay efendim, her kafadan bir ses, milletvekilleri ne kadar derinden derine incelemişler bu işi, hepsi ezbere biliyor apartman kiralamanın inceliklerini, mağdur apartman sahiplerinin ziyan etmelerine katiyen razı değiller, ne münasebet, en değerli bu vatan evlâtları (yâni apartman sahipleri) müsterih olsunlar, onları kalbimize basıyoruz.

Dil çorbası

Şu hayat pahalılığında herkes az masrafla iyi gıda almanın yolunu arıyor. Size bu bakımdan faydalı olurum ümidiyle pek ucuz bir yemek tarifi vereceğim:

Büyükçe bir tencere veya kazana bol miktarda palavra doğrarsınız; buna miktarı kâfi filoloji, lengüstik tozu ve terminoloji salçası ilâve ettikten sonra harlı bir demagoji ateşinde kaynatırsınız. Sululuk derecesi zevke göre değişmekle beraber istediğiniz kadar da sulandırabilirsiniz.

Her ne kadar kalori ve vitamin derecesi henüz malûm değilse de işbu «çorba» ile hayli beslenip semirenler varmış!..

ÇALMAK Fİ…

— Çaldım!

— Çaldın!

— Ça…

GeneralMarşal ve demokrasi

Gazetelerden birinde bir Amerikan generalinin hatıraları çıkıyor Burada General Marşal'ın Demokrasi tarifini okuyoruz. Bizde dahil, tatbik edildiği her memlekette ekonomik ve siyasi hürriyetleri sıfıra indiren, iflâslara, işsizliğe, sefalete yol açan, ismile müsemma» mahut «plân» ın mucidi olan Mister Marşal'a göre: «Bir cemiyette fertler kendi inanç ve kanaatlerini serbestçe ifade edemezlerse ve buna teşebbüs ettikleri takdirde evlerinden ve ailelerinden uzaklaştırılacaklarından korkarlarsa, o cemiyet bizim nazarımızda demokratik değildir.

«Bir cemiyette vatandaşlar çalışma hakkından, hayatlarından, hürriyetlerinden ve saadete ulaşmak uğrundaki gayretlerinden mahrum edilmek korkusuyla yaşıyorlarsa o cemiyet bizce demokratik değildir.

(İş bu mihenge vurulduktan Alâ! Şimdi planı General'ın tarifini kendi memleketine yani Amerikaya tatbik edelim:

Bugün Amerikada fertler kendi inanç ve kanaatlerini serbestçe ifade edemezler. Zira Marşal plânına ve Truman doktrinine uymayan görüşleri ileri sürenler hatta sadece sürmesi ihtimali olanlar, «Amerikan aleyhtarı faaliyetler komitesi» adlı engizisyon mahkemesinde sigaya çekilir, işinden atılır, çok kere de kodesi boylar! Adı geçen mahut komite de cepleri karıştırılır gibi kafalarının içi ve vicdanları yoklanan muharrir, âlim ve sanatkârların adlarını bütün dünya da duymayan kaldı mı? meselâ bunlardan Şarlo, yalnız «evinden, ailesinden uzaklaştırılmak» değil Amerikadan kapı dışarı edilmek korkusu içinde yaşamaktadır.

Evleri başlarına yıkılanlar

Meşhur Amerikan Romancısı Steinbeck «Gazap» üzümleri» adlı romanında bankalara borçlu nan 250.000 köylünün evleri, kulübeleri başlarına yıkılarak nasıl topraklarından kovulduğunu anlatır. Bundan başka resmî istatistiklere göre Amerika da bugün 8 milyon işsiz vardır. Her şeye trostlerin hâkim olduğu Amerika da vatandaşlar her an işsiz kalmak yani «saadete ulaşmak uğrundaki gayretlerinden mahrum edilmek» korkusu içinde yaşar.

Kellesi koltuğunda yaşıyanlar

Hele bu vatandaşların içinde derisinin rengi kara olanlar daima hiçten bir sebeble linç edilmek sorgusuz sualsiz bir ağaç dalına asılmak yahut diri diri yakılmak korkusu içinde, yani «...... hayatlarından mahrum edilmek korkusuyla» yaşarlar.

Pazara düşen Hürriyet

Amerikanın cenup bölgesinde seçim hürriyetine yalnız parası olanlar sahiptir. Yüksek bir vergiyi ödeyemiyenler yani fakir işçiler, ırgatlar seçmek ve seçilmek hakkından mahrumdurlar.»

Acaba ne buyururlar?

İmdi, Mister Marşal cenaplarına yukarıdaki tariflerinin ışığında «Amerikada demokrasi var mıdır? diye sorulsa buna «Yes!» diye cevap verebilir mi?»

İbibi KUŞU

Büyük adamın büyüklüğü

Eh şöyle bir yüz elli kilo vardı. Ensesi vardı, göbeği vardı, ve işte her şeyi vardı anlıyacağınız. Yalnız bütün bunlar biraz, bir parçacık, lüzumundan fazla var idiler. Ne yapsın adamcağız bütün gün didinip duruyor. Büyük adam olmak kolay mı? Sizin hiç büyük adam olduğunuz var mı? Vel hasılı kelâm bu büyük adam bir vesileyle, belki de vesilesiz neden olduğu bizi alâkadar etmez, nutuk veriyordu:

— Biz sizin için yaşıyoruz, dedi. Sonra durdu.

Alkışladılar. Bir yudum su içti. Boğazını temizledi.

— Biz sizi, dedi, her zaman... Fakat birden bire durdu.

Müthiş bir alkış kopmuştu. Büyük adam pek sebebini anlıyamadı. Devam etmek için ağzını açtı. Tekrar müthiş bir alkış. Halkın kendisini çok sevdiğine şüphe yoktu. Alkışlamaktan kendilerini alamıyorlardı.

— Sevgili vatandaşlarım, dedi.

Alkış. Sağa döndü, alkış. Sola döndü, alkış. Öksürdü, alkış.

— Bir dakika müsaade edin sözümü bitireyim, dedi.

Alkış. Yalvardı, alkış. Büyük adam bitik bir haldeydi Bu derece sevildiği aklına bile gelmezdi.

— Sevgili vatandaşlarım, sevgili vatandaşlar, diye inledi.

Alkış. Bitkin bir şekilde kürsüden indi, alkış.

İşte o alkış o gün bugündür devam eder.

Ölüm ticaretinin cilveleri

Çanakkalede İngilizler kendi askerlerini neden kendi kurşunlarile bize öldürttüler ?..

Silâh tüccarlarına en fazla sipariş temin edecek şey harp korkusudur. Eğer böyle bir korku yoksa yaratılması lâzımdır... Bunun bütün dünyaca bilinen ve her nedense bizde meçhul kalan klasik bir misalini verelim:.

20 inci yüzyılın başlarında bütün dünyada oldukça geniş bir sulh ve sükûn vardır. İngilterede silâh fabrikaları, donanma tezgâhları hep zararda. Bu sırada donanma müteahhidi olan Coventery Ordenance Co. ismindeki kumpanyanın müdürü Mr. Mulliner bir harp korkusu yaratılmadıkça kumpanyasının iflâs edeceğini anlıyor ve bir plân kuruyor.

3 Mart 1909 tarihinde İngiliz hükûmetine baş vurarak bir ihbarda bulunacağını söylüyor. Kabine toplanarak kendisini dinliyor ve Mr. Mulliner eline geçmiş olan «şayanı itimat» «gizli» raporlara nazaran Almanyanın yeniden gizlice 9 dretnot yapmağa başladığını haber veriyor. Başbakan telâşlanıyor. Hemen parlâmentoyu toplantıya çağırıyor. Parlâmento derhal yeni dretnotlar imali için 4 buçuk milyon İngiliz lirası tahsisat veriyor. Müteahhitler siparişlerini alıyorlar. Artık Almanya ile İngiltere arasında Birinci Dünya harbine kadar götüren müthiş silâh yarışı başlamıştır.

Halbuki

1912 Martında Mr. Mullinerin verdiği «gizli» haberin tamamile uydurma olduğu meydana çıktı ve bu hadise İngilterede büyük bir iskandal oldu. Çölçil «Dünya Buhranı» isimli kitabının 34 üncü sayfasında şöyle der:

«Ne Almanların gizlice yaptıkları silâhlar vardı ve ne Amiral Von Tirpitz büyük bir silâhlanma programı hazırlamıştır.»

Fakat uydurulan balon istenilen meyvasını vermiş, Vickers ve Armstrong silâh fabrikalarının kârları birdenbire iki sene içinde üç misline çıkmıştı.

Cepheleri aşan gizli eller

Vatansız insanlar, silâh tüccarları nihayet meramlarına nail olmuşlardı: Büyük bir silâh yarışının sonunda Birinci Dünya Harbi çıkmıştı. Milyonlarca insan cephelerde birbirlerine kurşun sıkıyor ve bu kurşunların kârları her iki tarafa da silâh veren silâh fabrikatörlerinin kasalarını şişiriyordu.

Birinci Dünya harbinden bazı misaller:

1926 da Avam Kamarasında Mr. Hugh Dalton isminde bir meb'us şunları söylemişti:

«Bizim Vickers Kumpanyamız Çanakkalede askerlerimizi öldüren top mermilerini Türklere satmış bulunmaktadır. Gençlerimizin kendi yaptığımız silâhlarla öldürülmesi acaba bu kumpanyanın vicdanını bir parça olsun sızlatmamış mıdır?»

Başka bir misal:

1935 yılında Mr. Perry isminde bir milletvekili de şunları söylemişti:

«Bir kaç sene evvel Bedford kasabasını gezerken meydanda bir top gördüm. Gaza'da Türklerden alınmış ve bu savaşta bu kasaba halkının gençlerinden teşekkül etmiş bulunan alay binlerce ölü vermiş. Topa yaklaştım. Markasını okudum: «İngilterede Sir George Armstrok Kumpanyası tarafından imal edilmişti»

Bize niçin İngiliz cephanesi satmışlar?

İngilterede hususi şahıslar elindeki silâh sanayiini tetkik etmek üzere kurulan komisyonun huzuruna çağırılan Conventry Ordonanace Works kumpanyasının müdürü Amiral Sir Reginald Bacon şu izahatta bulunmuştur:

«Geliboluda askerlerimize karşı İngiliz cephanesi kullanıldığını söylüyorsunuz. Muhtemeldir, neden kullanılmasın?, Ben o sırada bizim cephanemizin Alman cephanesinden daha fena olduğunu biliyordum, eğer bu cephaneyi Türkler bizden almasalardı, Almanlardan alacaklardı, ki bu vaziyet bizim askerimizin büsbütün aleyhine olacaktı.»

Yalnız bununla kalsa iyi!

Amiral izahatına devam ederek şunları söyledi:

«Alman cephanesinin bizden üstün olmasının sebebi mermilerinde bizimkilerden daha iyi fize bulunmamdır.»

Fakat sayın Amiral şu hususu gizliyordu: Alman Krupp fabrikası bu fizelerin patentini Vickers'e kiralamıştı. Binaenaleyh Vickersin mermileri Almanların mermilerinin ayni idi. Ve binaenaleyh Çanakkalede ölen İngiliz askerleri en iyi cins İngiliz mermilerile öldürülmüş bulunduklarından emin olabilirler.

Bir garabet daha

Krupp'un fize patentini Vickers'e kiraladığını söylemiştik... Vickers her el bombası başına, ki

(Devamı 4 üncüde)

MEKTUP — Nuh Dede Eliyle Dokumacı Ahmede

Kardaş:

Senemden bi mektup aldım, bak ne diyo. Senem, önce selâm sabah diyo, Kevrankonmazın hâlı yürekler acısı diyo, bizi sorarsan, gönderttiğin 15 lira 20 kuruşla elimiz ayağımız tutar oldu, para gelmeseydi acımızdan kıvrılıp ölecekdik damın bi köşesinde ,Güççükler çöpe döndüler, garınları şişti, kardaş gömmece oyunu oynar oldular... Ekmek eylemeye kalmadan, hamıra saldırdılar da, kişet diyemedim efendim. Burada cümleten acımızdan ölüyoruk. Can derdine düştük, kimse kimsenin yüzü ne bakmıyo utancından. acından ölmüş itin etine göz koduk sonra... Sana duvacıyık, Köve dönmeyi - şinde bi hikmet varmış, burda olsan çok ağlıyacaadın, affedersin itin Kocabaş mefat eyledi, çok mübarek hayvandı, hep ağladık, enikkene sen getirdiydin Ürgüpten, kuyruk sallardı...

Kocabaşın alnına böyle yazmış Mevlâm, ölüm elde değel. Emme merak eyleme, Kocabaşı kimseye yedirmedim ölüsünü sakladım, üstüne nakkışlı bir harar örttüm, geceyi bekledim. Gündüz gömsem olmaz, konu komşu görür, insanlık ĥalı bu... İstedim kine mezarında nur içinde yatsın. Gece kucakladım Kocabaşı, Osmanın eline de çapayı verdim, yürü oğlum dedim Kocabaşı gömeceyik yörüdü. Kuzu sekisine deyin karanlıkta yörüdük. Kocabaş bi deri bi kemik, yorgunluk olmadı onu taşımak, azmı cefamızı çekmişti, az mı ayık durdu geceleri. Sekiye kadar yörüdük, Osman önde, ben arkada, Kocabaş Kucağımda. Ver oğlum çapayı dedim, ayazdan çapanın sapı ataş ,bir çukur kazdım, toprak da donmuş, içine yatasım geldi, öylesine donmuş ki kara tobrak... Kocabaşı harar ilen çukkura yatırdım, Osmana ört dedim, ört çukuru, Osmana kaçtı. Kocabaşın mezarini kendim örttüm, kendim debeledim toprağı, kendim ağıt yaktım Kocabaşa, Neyseki kefensiz değel Kocabaş... Usta, Senem böyle yazıyo, usta.

Veli YILMAZ

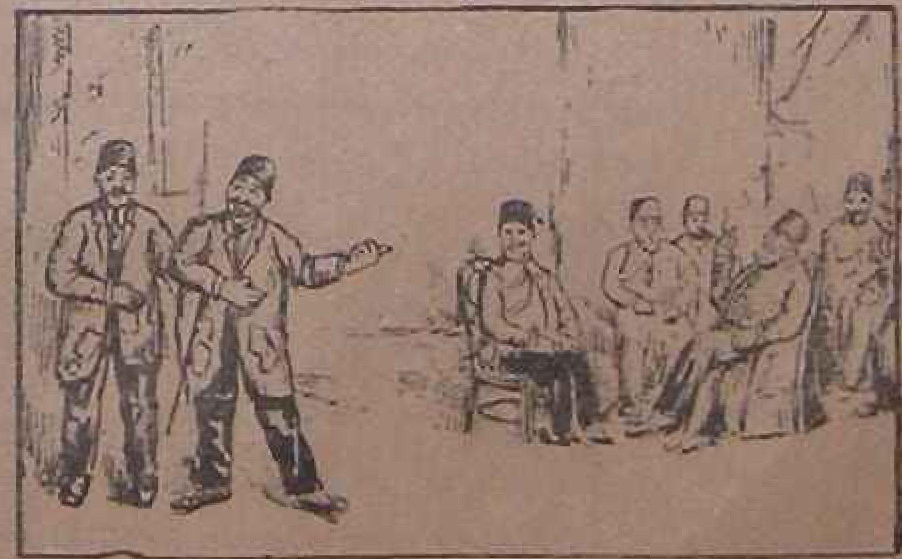
... TASRİFİ

(40 sene evvel bugünkü gibi memlekette büyük bir tensikat yapılmış ve o zamanki Karagözde aşağıdaki karikatür çıkmıştı)

— Çaldık!

İki kadro harici — Çaldınız, çaldılar.

TÜSTAV

Yaşasın Demokrasi

Biz Demokratız efendim, Demokrat bir milletiz, sapına kadar Demokratız (üç kere söyledim tekrar tekrar ki iyice girsin kafamıza!) Biz hürriyet diyarının insanlarıyız. Bu topraklada yaşıyan bizler ayni haklara sahibiz. Bu kadar senedir didindik durduk başımızı sokacak bir ev sahibi olamadık ama, Allah Demokrasiden razı olsun, hak sahibi olduk sonunda. Şimdi meselâ benim bir sürü hakkım var. Canına okurum dünyanın! Hak, bu, başka şeye benzemez. Meselâ iki köylü düşünün. Farzedelim ki ağa onlara haksızlık etmiş. Şimdi bu iki köylü ne yapar? Hak var efendim bu memlekette: şikâyet ederler.

Yani ikisi de gidip şikâyette bulunabilirler, kanun birine tanıdığı h a k k ı öbüründen esirgemiş değildir. Kime mi şikâyet ederler? Kime olacak mahkemeye başvururlar. Gidip avukat tutarlar. Demokrat memleketlerde her isteyen avukat tutabilir. Bu muhteşem bir hürriyettir yâni, küçümsemeye gelmez. Sonra daha bunun gibi neler. Meselâ bir işçi isterse doktoru evine getirebilir. Hele bir gelmesin ,bak nolıyor, kanun var bu bahiste. Sonra misal bu ya, karnınız acıktı diyelim, istediğiniz lokantaya girebilirsiniz. Bir milyonerle bir fakir işçi ayni masada karşı karşıya oturup yemek yerler. Demokrasi bu efendim, bizde değer insan oğlunadır. Bir işçi de, bir milyoner de herşeyden evvel insandırlar. Bizim kanunlarımız bu bahsi gayet iyi bilir.

Para mı? Ne parası? Sizin kafanız allak bullak olmuş efendim zehirlemişle rsizi nereden nereye. Şimdi burada paradan bahsetmenin mânası var mı? Hayatta elbet para lâzım. Parasız yaşanır mı? Niçin çalışıyorsunuz? Doktora para vermezsen doktor yaşıyamaz tabii, aç kalır biçare, avukat da öyle. Lokantaların bedava işlediği nerede görülmüş! Para verecek siniz elbette. Mesele o değil. Parayı bulup bulmamak başka şey. Biz haklarımızdan bahsediyoruz. İş haklarda. İnsan kendini kuş gibi hafifcecik hissediyor bu haklarla. Ne demiş hani o herif, şu Fransız muharriri canım, Anatole France,ne demiş: Kanun yüksek müsavat hisleri altında hem zenginlere, hem de fakirlere köprü altında yatmağı ve hırsızlığı yasak etmiştir, demiş.. Ee, elbette öyle olacak, Demokrasinin mânası bu zaten. Herkes ayni haklara sahip Kimse kimseye karışamaz. İster ölürüm, ister kalırım, kime ne? Dünya dediğin de böyle olmalı. Oh keka.

C.H.P. İşçileri korur mu?

Evvelki hafta hükûmetin kumaş ithalini yasak ederek Türk işçisini ve sanayiini koruyacağını gazetelerde okuduk. Şaştık. Yoksa bizmi yanlış biliyoruz dedik. Türk işçisi ve sanayii düşünülmiyerek imzalanan kapitülâsyonvari anlaşmalardan sonra bunun nasıl yapılacağını doğrusu aklımız almadı. Gazetelerimizin cehli mâlûm olduğundan bu haberi hiç düşünmeden doğru gibi yaydılar. Tuhaf değil mi bir ara biz de inanır gibi olduk «Acaba bütün anlaşmalara rağmen hâlâ istiklâlimizi muhafaza edebiliyormuyuz?» diye düşündük ve sevindik. Hâni yalan da olsa hoşumuza gitti.

Fakat bu haber Amerikalı dostlarımıza hoşuna gitmemiş ve bizimkilerin kulağını bükmüş olacaklar ki bir kaç gün sonra genç Ticaret Bakanımız son bir ümitle Ankaraya koşan işçi ve sanayici mümessillerine müjdeyi verdi:

«Bundan sonra, bu kabil toplantıların bazı çevrelered (yâni Amerikalı dostlarımız çevrlerinde, Aman dostluk bozulmasın isim zikretmeyin!) uyandırdığı menfi akislere ve endişelere temas eden Bakan bu istişari toplantılardan maksadın muayyen maddelerin ithimalini menetmek değil sadece ihtiyacın tesbiti olduğunu tasrih etmiştir» (Cümhuriyet 21 Aralık)

Hâlâ C. H. P. nin işçilerimizi hakikaten korumak istediğini sananlar varmı, bilmiyoruz?

Memleket nasıl kurtulur ?

Şemsettin Günaltay — Üfürükle,
Fuat Arna — Tükürükle,
Nihat Erim — Saila,
Cemil Barlas — Marşalla,
Reşat Şemsettin — Grevsiz,
Rüştü Aksal — Meteliksiz
Hilmi Uran — Baskı ile
C. H. P. Erkânı (Hep bir ağızdan) — O da olmazsa askı ile!

Dil Kurultayında..

(Baştarafı 1 incide)

belge, Atalay, Peyamini, Refifik Halit daha kimler... derken kavga başladı, Bebelge Peyaçimiye dilini çıkarmış .... Ne ayıp ne ayıp. tuh! Atalalay dilini çıkarmaya yetkisi yok demiş bebelgeye, derken Cin isminde pala bıyıklı bir bebe Refifik'in (yeni imlâ) pabucunun üstüne tükürmüş, tam bu sırada kaka bebe Ataç içeri gimesinmi! Öyle ayıp, öye ayıp bir laf etti ki, hem herkes duydu, dedi ki Ataç: «Öngegey irpeldi iş yoragında... şey demekmiş, iyileşeceğine bozuldu işler bu sırada. Deikon Orkokon kalktı dedi ki, hiçte öyle değil, Çagatayca fonemlerin sürtüşleri (hep böyle açık şeyler konuşuldu), evet sürtüşleri yumukluk ulamı ve morfen bokalierine bedeldir. Y'nin düşmesi veya kalkması akıcı fonemlerin sürtüşmesile meydana gelir. Ür. hep böyle konuştular... Her oda da böyle, Akşam üstü bütün odalarda döviş vardı, Pepeyani Ua'u bacağından ısırmış. Üç gün böyle oynadık, sonradan hadi körebe...

Genel Kurul

Genel Kurul tekerleme oyunudur. Türkçe- Öz - Gençlik - Biz -| Aydın - İlımlı - Bendeniz - Kırk sene - Miraz - Vatan millet - Nâcizane - Çocuklar - Dil - Dilimiz - Diliniz - ın - İnaşa - Yurt - cart babakâhat v.s. gibi kelimeleri, nefes almadan ve bir mâna çıkmadan en uzun söylenen alkışlanır. Ah öyle bir güzel oyun ki, sen cahil ben cahil, terim bilmece - yuuut, hepsi hepsi oynandı Dil Tarihte, hocalar talebeler delegeler melegeler hepsi birden merdivenlerde birdirbir oynadılar, sonra gidip uyuduk, hayır önce karpiçte pastalar yedik sonra gidip güzel güzel uyuduk.

(Delege) FARE

RADYO

Geçenlerde yanılıp radyo çocuk saatinde Ankara radyosunu açtım, bir de ne duyayım:

Hani şu meşhur radyo temsillerindeki ağlamış maşuka sesli artist, şu saati bir doldursak da alacağımızı alıp şuradan bir ayak evvel çekilip gitsek der gibi bir iş tiğna ile işi oradaki bir baş kasının üzerine yıkmaya uğraşıyor. Dişimi sıkıp sonuna kadar dinlemiye karar verdim. Bilmem ne ağabey çocuklara, ellerine birer kalem kâğıt alıp söyliyeceklerini yazmalarını tavsiye etti. Bir şarkı öğretecekmiş de:

Nar gibi domatesle beyaz
peynir
Bir parça ekmek de beraber getir.

diye başlıyan bu acaip şarkı, arada sırada böyle hafif yemeli, çünkü mideleriniz dinlenir yollu mısralar la bitmez mi? Doğrusu şaşırdım kaldım. Sanki bunu dinliyen çocuklar «Nar gibi domatesle beyaz peyniri» bulabilirlermiş gibi, bir de kendilerine arada sırada böyle hafif yemek tavsiyesinde bulunuluyor. Bu işe gülelim mi, yoksa ağlıyalım mı?

Bay Sadak

(Baştarafı 1 incide)

nın hürriyetini çiğneyerek geçindikleri malûmumuz olmak gerek. Çünkü, böyle yapmadıkça ne ucuza hain madde bulabilirler; ne fahiş kârlarla mallarını sürebilirler, ne de elverişli şartlarla dışarı sermaye yatırabilirler.

Onun için, satan çıkarsa, dolar la istiklâl da alırlar, onlar bay Sadak. Hele dolarlar kendi keselerinden çıkmayıp, Amerikan halkının sırtından çıkarsa.. Kübanın, Filipinlerin, Porto Rikonun işgalini; Monroe doktrininden beri Vaşingtonun orta ve güney Amerikaya kendi hayat sahası gözü ile baktığını nasıl unuturuz?

Son olarak dış işleri bakanımız şöyle bir teminat veriyorlar. Diyorlar ki: «Türk milletinin ve Türkiyeyi idare edenlerin siyasi ve iktisadi istiklâlimizden en muazzam yardım pahasına, en küçük fedakârlıkta bulunmıyacağına dünya inanmıştır.» Güzelliğine bu sözler güzel. Güzel ya, ama Ankaradaki şu Amerikan askeri heyetini neyitmeli? Bütçemizden yol işlerimize kadar karışan mister Dorr ve heyetini ne yapmalı? Ya şu bütçemizdeki açığın Amerikan yardımı ile kapandığına dair demeçler? Ya Amerikanın isteği üzerine ithalâtımızdan yüzde ellisini serbest bırakacağımız hakkındaki itiraflar? İktisadi ve siyasi istiklâlimiz ha? İlâhi bay Sadak! Lâtife ediyorsunuz vallahi!

«Bu devletin istiklâl uğrunda mücadeleden doğduğu» hakkındaki sözlerinize gelince: Eski çamlar çoktan bardak oldu bayım!

. NUH

Tören, Kurultay, Maç balo v.s.

Bugünlerde baş döndürücü bir çabuklukla tören, kurultay, maç ve balolar birbirini kovalıyor, Namık Kemal, Ziya Gökalp, Yahya Kemal, Mevlâna törenleri, Dil Kurultayı, İsveç güreşçileri, Avusturya tekmecileri İspanyol yumrukçuları, maskeli maskesiz yardım baloları v.s. keka.

Tesadüf tabii, fakat şu seçimler yaklaşırken — hem de çok yaklaşırken — sanki oyalama siyaseti güdülüyor... Basın kanunu mu? Adam sen de hadi Mevlânaya, Anadoluda açlık mı? adam sen de hadi maça .İyi vallaha.,

Ne mutlu bizlere !

Vatan Başyazarı Ankaradan telefonla (şu mühim haberi veriyor):

«Dil kurumunun dün Kurultayda okuduğu raporda şöyle garip ve çirkin bir söz var: «Hakikatte çoğu bir kazanç kuruiu olan basının ancak idaelcilerinden yardım beklenebilir.»

Ahmet Emin Cevap veriyor:

«Bir memleket meydana getirdiği eseri bedeli mukabilinde satan gazetelerden değil, kazanç gayesi aramayan gazetelerden korkmalıdır. (çok doğru. Allahın ne sevgili kullarıyız ki memleketimizde kazanç gayesi gütmiyen gazeteler yok!)».

Ölüm ticaretinin cilveleri

(Baştarafı 3 cü de)

ra bedeli olarak, Krupp'a 1 şiling verecekti. Birinci Dünya harbinin sonunda yapılan hesaplara göre Batı cephesinde İngiliz ve itilâf askerlerinin Alman askerleri ne 123.000.000 el bombası attığı tesbit olundu ve Krrup bunların patent kirası olarak Vickers kumpanyasından 6.150.000 İngiliz lirası istedi, Eğer itilaf kuvvetleri Alman askerlerine daha fazla el bombası atmış olsalardı Alman Krupp fabrikası daha fazla kâr edecekti. »

Şecaat arzederken

Eskiden 15 liraya sattığımız naylon çorapları sermayesine. 150 kuruşa veriyoruz.

Kazıkcıoğulları Müessesesi

Sahibi ve bu nüshada yazı işlerini fiilen idare eden:
NAHİT ÜSTEMİR
İdare Yeri:
Ankara Cad. No: 37, kat: 3
Mektup Adresi:
Posta kutusu 12, Tophane,
İSTANBUL
ABONE ŞARTLARI:
Seneliği: 480 Krş.
Altı aylığı: 240 Krs.
Dizgi: ANIL Matbaası
Onan Basımevi

Gençlerde iş yok

Bunu kimse inkâr edemez, evet efendim, kimse inkâr edemez. Artık bu memlekette muharrir yetişmiyor. Ne yapalım, biz de eskilerle idare etmeğe bakıyoruz. Allah uzun ömürler versin, onlar yaşadıkça mesele yok, ama bir ölürlerse, işte o zaman yandık. Bu gençlere ne oldu, bilmem.

Hepsi aklını oynatmış, saçma sapan şeylerle uğraşıp duruyorlar. Bir de o meşhur ankete cevap verirken utanmadan kendilerini methetmişler.

Ne denir? Mal meydanda. Matmazel Noraliyanın Koltuğunu kim yazdı? Türk Prensesi Nilgünü kim yazdı? Hep eskiler, ihtiyarlar. Gençlerin var mı bu ayarda bir eseri? Onlar işin palâvrasında. Ama ihtiyarlar durmuyor, karınca gibi çalışıyorlar. Yakında Madam Hamparsumun Yatağı yayınlanınca göreceksiniz bakın, dünyada ne eserler var. Hem hiç biri olmasa o milli prenses Nilgün yeter. Aman ne güzel şey, roman yani. Gençler, eooh, onların ma - şallahı var.

Şimdi kuyruklu şiir; yakında bir de kulaklı yazıldı mı değme gitsin ondan sonra. Yok bulut bedavaymış, hava bedavaymış, bedavaysa bedava, elâleme ne ilân ederin, bedava bulmuşsun işte otur da keyfine bak.

Velhasıl gençlerden muharrir yetişmiyor.

Neden ziyan ediyor

İstanbul Elektrik, tramvay ve Tünel İdaresi neden ziyan ediyor? Bunu anlamak için sayın idareden 1950 hesabını aldık. Fakat bir şey anlıyamadık. Neşrediyoruz Anlıyanlar varsa lütfen bize izah etsinler:

Gelir
2 milyon lira
Gider
1 Milyon lira. İşletme masrafı (İşçi ücretleri dahil)
1 Milyon lira. Memur maaşları.
1 Milyon lira. İdarenin neden ziyan ettiğini anlamak için Avrupaya gönderilen heyetler masrafı
1 Milyon lira. İdarenin neden ziyan ettiğini anlamak için Avrupadan celbedilen uzmanlar masrafı.
2 Milyon lira. Gelecek seneye devredilen ve Elektriğe, tramvaya tünele zam suretile kapatılacak olan zarar.

«Nuhun Gemisi» ne abone olunuz ve aşağıdaki kuponu doldurup bize gönderiniz.

Nuhun Gemisi
Ankara Caddesi No: 37 Kat 3
İSTANBUL

Bugün posta havalesile adresinize ....6 aylık 1 senelik abone bedeli olan ..... kuruşu gönderdim. Size ayrıca üç tanıdığımın isim ve adresini bildiriyorum. Abone olmaları ihtimali olduğundan kendilerine eski sayılarınızdan nümune olarak bir kaç tane göndermenizi rica ederim.

İsim:
Adres:
Üç tanıdığımın adresi
1 — İsim:
Adres:
2 — İsim:
Adres:
3 — İsim:
Adres:

Amerikan yardımından sonra

Bir açık teşekkür

Etyemezdeki harap evimizin ipoteğine mukabil sadece yüzde 50 gibi bir fâiz almak suretile bize para vermiş ve bu suretle ailemizin kalkınmasına yardım etmiş olan meşhur Tefeci Fatma hanıma burada alenen teşekkürü borç biliriz.

Batmış Ailesi

